

Zygmunt Pyzik

Błotnica, pow. Białobrzegi

Informator Archeologiczny : badania 2, 327-328

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

S R E D N I O W I E C Z E

.....

BŁOTNICA, pow. Białobrzegi

Muzeum Świętokrzyskie w Kielcach

Badania prowadził mgr Zygmunt Pyzik. Pierwszy sezon badań. Grodzisko średniowieczne /XIII-XV w./, cmentarzysko nowożytnie /XVIII-XIX w./, ślady osadnictwa z okresu paleolitu.

Prace wykopaliskowe miały charakter rozpoznawczy i weryfikacyjny. Przedmiotem badań było grodzisko, na którym znajduje się kościół parafialny z XVIII w., wzniesiony na miejscu dawnego kościoła drewnianego wzmiankowanego w 1403 r.

Grodzisko składa się z nasypu ziemnego w kształcie elipsy, o wymiarach 76-54 m, wydłużonej na osi wschód-zachód i częściowo zachowanej fosy w części północnej i wschodniej, o łącznej długości 125 m i szerokości 35 m. Różnica poziomów powierzchni fosy i nasypu grodziska wynosi w przybliżeniu 2 m. Nasyp grodziska wzniesiony jest z ziemi piaszczystej, gliniastej i próchnicznej.

Eksploatacja prowadzona w pięciu wykopach - z których 3 zlokalizowano w obrębie nasypu, 1 w fosie i 1 w pobliżu nasypu w części zachodniej - wykazała istnienie warstwy kulturowej o zniszczonym pierwotnym układzie stratygraficznym.

Znaczną część materiału kulturowego stanowiły ułamki naczyń obtoczonych na kole z XIII w. i XIV-XV w. Pozostała część materiału ceramicznego ma charakter nowożytny

W trakcie prac eksploracyjnych natrafiono na kilkadziesiąt nowożytnych pochówków ludzkich i 3 grobowce z cegły, z XVIII-XIX w.

W oparciu o najstarszą ceramikę znalezioną na grodzisku można stwierdzić, iż gród w Błotnicy wzniesiony został w drugiej połowie XIII w. Kres funkcjonowania grodu przypada zapewne na pocz. XV w.

W zakończeniu należy jeszcze wspomnieć o znalezieniu w wykopie IV, w warstwie piasku, na głębokości 80 cm, niżowopaleolitycznego liściaka krzemienego z trzpieniem częściowo małuskany na dolnej stronie, wykonanego z wióra z surowca woskowoczekoladowego.

BNIN - okolice
pow. Śrem

patrz epoka brązu

BOGDANY, pow. Braniewo

patrz wczesne średniowiecze

BOLESŁAWICE, pow. Bolesławice

Konserwator Zabytków Archeologicznych na woj. wrocławskie

Badania prowadził Krzysztof Ciuk. Finansował Wydział Kultury PRN w Bolesławcu. Pierwszy sezon badań. Stawisko średniowieczne.

Badania miały charakter ratowniczy. Prowadzone były /w sierpniu/ na terenie żwirowni położonej około 0,5 km na południe od mostu drogowego na Bobrze i około 150 m na zachód od obecnego koryta rzeki. Celem ich było odsłonięcie częściowo zniszczonych w czasie eksploatacji kruszywa drewnianych moszczeń o nieokreślonej